

Špek na červené věži

Ulice Rotentum v 1. vídeňském obvodu byla jednou z nejdůležitějších dopravních tepen. Své jméno získala podle Červené věže, která zde stávala a jejíž branou se vcházelo do severní části města.

Říká se, že v dřívějších dobách měly ženy ve Vídni velkou moc a muži z nich žili v neustálém strachu. Muži už nechtěli být obviňováni a požádali úřady o nápravu, protože už nemohli snést, aby si o nich mysleli, že jsou muži, které jejich ženy bičují, mlátí.

Magistrát tedy nechal do klenby brány umístit špek sice vyřezaný ze dřeva, ale na chlup podobný tomu skutečnému, a desku, na které bylo jasně napsáno:

"Pokud je tu někdo...,
kdo může mluvit pravdu,
aby se nebál svého manželství...,
a nebojí se svých žen,
ať se udeří do tváře."

Po celé Vídni bylo nyní vyhlášeno, že toto znamení má být vyvěšeno a že každý muž má prokázat domácí násilí na něj páchané. Vídeňáci však mlčeli a neodvážili se, takže špek zůstal viset na Červené bráně po celá desetiletí, aniž by se o něj někdo přihlásil.

Proto vzbudilo velký rozruch, když se jednoho dne u otců města skutečně objevil muž. Byl to drzý mladý manžel, který si představoval, že je doma pánem domu. Tvrdil: "V mém domě jsem pánem já, všechno se děje tak, jak chci já. Moje žena ani služebnictvo do toho nemají co mluvit a musí se řídit pouze mými pokyny. Kromě toho," dodal, "je tato deska výsměchem všem lidem."

Nabídl se tedy, že špek sundá. Městští radní s ním souhlasili, protože neměli nic proti tomu, aby člověk konečně získal špek, a uspořádali - samozřejmě s velkým předstihem - podívanou.

Když nastal čas, byl postaven dlouhý žebřík. Pán domu hrdě a sebevědomě vylezl za jáсотu davu nahoru, podíval se na dobrý kousek - a zase slezl dolů, aniž by ho sundal. Protože byl právě horký letní den a ze špeku kapal omastek, sundal si i čisté nové sako, kterou měl na sobě. Na otázku, proč si sundává sako a proč nesundal špek, odpověděl:

"Je to všechno špinavé," vykřikl. "Někdo to musí nejdřív uklidit! Dnes mám na sobě svou nejlepší sako, a jestli ji ušpiním, manželka mi zase vynadá.""

Publikum propuklo v smích, posmívalo se a žertovalo na adresu "hrdiny" dne, který beze slova zmizel a s červenou hlavou opustil náměstí.

Špek zůstala viset ještě několik set let poté a nikdo se neodvážil si jej přivlastnit. Teprve po zbourání Červené věže v roce 1776 zmizel špek spolu s pamětní deskou.....